

[Edvard Sørensen.]

man hørte talen videre, fik man det indtryk, at den højtærede udenrigsminister tilsyneladende var mere glad for det ærede medlem hr. Jørgensen Jørgensens tale end for venstres og de konservatives taler. Nu vil jeg gerne for sagens skyld og for den højtærede udenrigsministers skyld sige, at det var ikke ønskeligt for den højtærede udenrigsminister, om der var altfor mange, der, hvad stemmer angår, fulgte det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, for så var det tvivlsomt, om den højtærede udenrigsminister fik sit forslag igennem.

Det ærede medlem hr. Starcke talte meget om den folkeafstemning, som hans parti foreslår. Jeg synes, der var en ting, der manglede i den tale, og det var dette, at det ærede medlem ikke fortalte tingets medlemmer, hvor han ville anbefale den danske befolkning at stemme. Derfor vil jeg gerne henstille til det ærede medlem at sige os klart og tydeligt, om det, som det ærede medlem vil anbefale den danske befolkning at stemme for, hvis retsforbundets forslag blev vedtaget, er en østpagt, om det er neutralitet, eller det er en Atlantpagt. Jeg synes, det ærede medlem skylder det danske folk at sige, hvor han selv står, og hvad han vil anbefale.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen udtalte i sin tale i formiddags, at isoleret neutralitet har altid været Danmarks politik og bør altid være det, og at vi er kommet igennem begge verdenskrige som et frit og selvstændigt folk. Ja, men vi kom jo ikke igennem på neutralitetens grund. Det ærede medlem har sikkert ikke glemt, at vi på et vist tidspunkt under krigen erklærede os som værende i krig med Tyskland. Danmark søgte at blive og blev optaget som allieret nation inden Tysklands sammenbrud. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem, om det er neutralitet? I hvert fald ikke i mine øjne. Jeg må sige, at jeg beklager det ærede medlems partis stilling.

Det kan jo ikke være forsvaret, der er nogen hindring for, at det radikale venstre kan tiltræde pagten, idet det var villigt til at tiltræde en nordisk forsvarspagt, hvor vore militære forpligtelser i alt fald var blevet lige så store, som de bliver i henhold til Atlantpagten. Vi må derfor gå ud fra, at vi kan vente radikal støtte til det forsvar, der er nødvendigt for Danmark. Man kan givetvis ikke tage en stilling til forsvaret, når det gælder en nordisk forsvarspagt, og en anden, når det gælder en Atlantpagt.

Det ærede medlem sagde videre, at han ville tiltræde, at Danmark holdt sig udenfor Atlantpagten, men det betyder ikke, sagde det ærede medlem, at vi skal isolere os, og han pegede på de radikales stilling til Folkeforbundet, De Forenede Nationer, og erklærede sig villig til at sætte magt bag De Forenede Nationers beslutninger. Ligeledes nævnte det ærede medlem Marshallplanen, anerkendte, at sammenhold og solidaritet er en nødvendighed for demokratiet, og erklærede videre, at Atlantpagtlandene ikke havde aggressive hensigter. Det var, sagde det ærede medlem, en utænkelig tanke, ligesom det var en ganske utænkelig tanke for Danmark og den danske rigsdag. Det må formentlig forstås sådan, at de radikale ideologisk, folkeligt, kulturelt og økonomisk ønsker at stå sammen med Vestens lande, men at stå sammen forsvarsmæssigt ønsker man ikke. Danmark skal føre isolationspolitik. Vil de radikale dog ikke erkende, at en af grundene til sidste verdenskrig var de demokratiske landes uenighed, og at de stod uforberedte, da krigen kom? Hvis man erkender det, er de radikales stilling uforståelig. Dette at de demokratiske lande står sammen for at bevare freden, er en større sikkerhed for freden, end hvis vi fulgte de radikale og gik ind for en isolationspolitik og et praktisk talt afvæbnet Danmark. Dette at stille sig udenfor, ikke at ville tage medansvaret sammen med de øvrige demokratiske partier, er en stilling, der dybt må beklages. I det øjeblik vi står overfor den vigtigste afgørelse, vi har stået overfor i mange år, ønsker de radikale ikke at tage medansvaret, og hvis de stemmer imod, stiller de sig side om side med kommunisterne. Er det et udtryk for den gamle radikale hvadkan-det-nytte-politik? I et øjeblik, hvor vigtige beslutninger om Danmarks udenrigspolitik skal træffes, styrker det demokratiet, at de partier, der hylder folkestyret, kan stå sammen.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen udtalte videre, at venstre og konservative har været rede til at indmelde Danmark i vestpagten, længe før man vidste, hvad den bød på. Det er en ganske urigtig påstand. Vi har ikke ønsket at gå med til en pagt, hvis indhold vi ikke kendte, men vi har ønsket, at Danmark skulle placere sig side om side med andre demokratiske lande. Vi har ønsket, at ingen skulle være i tvivl om, at vi ville bevare selvstændigheden og friheden, og at vi sammen med de demokratiske lande ville tage vort ansvar, og